

Zachęcanie

Wstęp:

- Czy czasami jest tak, że nie chce ci się iść na nabożeństwo albo spotkanie młodzieżowe?
- Ależ nie ja to zawsze mam ochotę.
- No ale są wśród was tacy, którzy nie chodzą regularnie, prawda?
- A to tak, są tacy bracia i siostry.
- W jaki sposób wówczas motywujemy ich do tego obowiązku?
- Nie opuszczajcie wspólnych zebrań naszych, jak to jest u niektórych w zwyczaju!

Spójrzmy dokładniej w jakim kontekście zdanie to zostało użyte przez autora listu do Hebrajczyków. Wówczas nasze uczestnictwo we wspólnych spotkaniach może zmienić swój charakter.

Referencje do Pisma: Hebr 10, 19-25

Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej widzicie, że zbliża się dzień.

Spójrzmy więc, co autor chce nam powiedzieć przez ten fragment.

1. Na jakie czasowniki zwracamy uwagę w tym fragmencie?
 - a. baczenie,
 - b. pobudzanie się do miłości,
 - c. pobudzanie się do dobrych uczynków,
 - d. dodawania sobie otuchy,
 - e. nie opuszczanie wspólnych spotkań.Słowa pełne optymizmu, ciepła, troski.
2. Do kogo skierowane są te słowa?
 - a. No oczywiście do pastorów, no i do braci starszych, generalnie do duchownych. Czyżby?
 - b. A do kogo autor tego listu kieruje te słowa?
 - i. do chrześcijan pochodzenia żydowskiego
 - ii. dlatego możemy stwierdzić, że polecenie te kierowane jest do każdego wierzącego – to znaczy, że do nas również.
 - c. A przywilej ten jest na tyle uniwersalny, że nie wymaga ogromnego stażu wiary i wysokiej znajomości Biblii czy teologii. Może z niego korzystać każdy.
3. Czy to zadanie opcjonalne?
 - a. Jak widzimy w tym fragmencie, nie jest to jedynie przywilej ale i nakaz, który powinniśmy stosować. Nikt nie daje nam opcji: jeżeli chcesz to zachęcaj swoich braci. To jest zadanie, do którego zostaliśmy powołani.

- b. Ale wierzę, że tego aspektu nie trzeba tak silnie podkreślać. Bo to niebywała korzyść, radość i przywilej bycia w Bożej rodzinie – zachęcanie jakiego możemy nawzajem od siebie doświadczać.
 - c. Bo gdzie jeżeli nie tutaj? Od kogo jeżeli nie od siebie nawzajem?
 - i. czy możemy oczekiwać, że zachęcenia będziemy doświadczać od ludzi, którzy nie znają Boga? Zachęcenia do życia wg Bożych standardów? Zachęcenia do kochania innych? Zachęcenia do tego aby czynić dobrze?
4. Pamiętajmy, że każdy człowiek tęskni za doświadczaniem zachęcenia i tego potrzebuje.
- a. Dzieci potrzebują usłyszeć, że potrafią, że rodzice są z nich dumni, że nic się nie stało, że znaczą tak wiele dla swoich rodziców.
 - b. Kobiety, żony potrzebują słyszeć, że są piękne, że ich troska o dom jest najważniejszym zadaniem pod słońcem, że obiad był bardzo smaczny, że są samodzielne.
 - c. Mężczyźni, mężowie natomiast nic nie potrzebują. Prawda?
 - i. Bo trzeba być twardym – nie miętym ☺
 - ii. To byłaby oznaka słabości, jeżeli potrzebowałbym zachęcenia od kogokolwiek.
 - iii. Ale tak naprawdę tak bardzo potrzebujemy usłyszeć, że nasze żony, nasi ojcowie są z nas dumni, że potrafimy, że jesteśmy odpowiedzialni i tworzymy atmosferę bezpieczeństwa.
5. Dlaczego więc tyle problemów z zachęcaniem, dlaczego nie potrafimy?
- a. Bo to tak sprzeczne z naszą Polską naturą. Bo dlaczego on miałby mieć się lepiej. Owszem jeżeli robi coś złe, to jaknajbardziej mogę mu o tym powiedzieć, no ale jeżeli robi dobrze? Po co? Jeszcze w pychę popadnie.
 - b. Bo szatan robi wszystko aby do tego nie dopuścić.
 - c. Bo nikt nas tego nie nauczył i jest to dla nas nienaturalne.
6. Z tą zdolnością nie rodzimy się, albo otrzymujemy dar zachęcania, albo musimy się tego nauczyć.
- a. dwie pierwsze lekcje możemy odebrać z naszego fragmentu:
 - i. baczmy – obserwujmy,
 - ii. nie opuszczajmy wspólnych zebrań – spędzajcie z sobą czas.
 - iii. Jeżeli nie będziemy spędzali z sobą czasu to ani nie będziemy wstanie zaobserwować, że zachęcenia potrzebujemy i w jakiej dziedzinie, ani nie będziemy mieli okazji go wyrażać.
 - b. zachęcać możemy poprzez:
 - i. spędzanie czasu,
 - ii. dobre słuchanie,
 - iii. wypowiedanie słów zachęty,
 - iv. umiejętność wyczuwania i robienia pomocnych rzeczy.